

og det burde overvejes, om man ikke skulde gaa over til Rentebetaling efter Landbrugets Forrentningsprocent ligesom for Saneringslaanenes Vedkommende. Regeringen ansaa det derfor for nødvendigt, at hele Spørgsmaalet om Landbrugets *Ejendoms-, Gælds- og Renteforhold* blev undersøgt snarest muligt, og at det tillige blev undersøgt, om en Videreførelse af Gældssaneringslovens Bestemmelser eventuelt var Vejen til mere stabile Forhold for Landbruget, eller andre Veje maatte være mere farbare.

I sin Betænkning meddelte *Folketingets Udvalg*, at Udvalget havde haft Samraad med Landbrugsministeren og ført Forhandlinger med Finansministeren, og at sidstnævnte havde erklæret, at han i Sommerens Løb vilde forsøge, om det var muligt at foretage en *dybtgaaende Undersøgelse af Landbrugets Gældsforhold*.

Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med de foran ved Om- talen af §§ 1, 3, 4 og 7 nævnte Ændringer.

Et Mindretal, *Venstre*, stillede Ændringsforslag om en helt ny Affattelse af Lovforslaget og motiverede i Betænkningen sit Standpunkt udførligt. De hidtil iværksatte Støtteforanstaltninger for Landbruget havde langtfra været tilstrækkelige, og Venstre maatte fortsat kræve en dybtgaaende *Ændring af hele Erhvervs- og Skattepolitikken*, herunder Billiggørelse af det stærkt beskyttede Hjemmemarkedserhvervs Produktion, som gaar ind i nødvendigt Forbrug.

Imidlertid var der gennem den af Regeringen praktiserede ensidige Beskyttelsespolitik for betydelige Dele af Erhvervs- livet skabt Hindring for en naturlig Tilpasning af de økonomiske Forhold, og Venstre maatte derfor — tvunget af Forholdene — kræve, at der gennemførtes afgørende *forbedrede Produktionsbetingelser for alle Markafgrøder*, idet man ikke kunde indskrænke sig til forbedrede Forhold alene for Korn, Sukkerroer og Fabrikkartoffer, saa meget mindre som den saakaldte Grovfoderproduktion (Roer, Hø, Græs m. v.) omfatter ca. 60 pCt. af Afgrødernes samlede Værdi.

Mindretallet fremhævede, at Opretholdelsen af Landbrugets Raavareproduktion er en Betingelse for det Omfang, hvori der kan skaffes udenlandsk Valuta til de enkelte Erhverv og til Samfundet som Helhed, og at derfor Omsætningen af disse Raastoffer er ikke blot et Landbrugsspørgsmaal, men en *uafviselig Nødvendighed for hele Samfundet*. De herved beskæftigede burde da ogsaa have rimelige Betalingsvilkkaar for deres Arbejde paa lige Fod med andre Erhvervsudøvere, og dette Krav var saa meget stærkere, som den i de senere Aar stærkt forøgede Beskyttelse for betydelige Dele